

FENOMEN

Nikada nisam bio ljubitelj priče o stvarima koje se ne vide, ne osjećaju se ili su plod mašte pojedinca koji želi stvoriti sliku nečega u što samo on vjeruje. Ipak, gledajući ovu fotografiju, pokušat ću pokazati primjer fenomena koji se na njoj pojavljuje, a kojem je teško dati ime. Ma koliko čovjek bio odan poslu koji radi, promaknu mu sitnice na koje i ne misli niti im daje bilo kakvo značenje, jednostavno rečeno, čovjek ne zamjećuje stvari na koje nije usmjeren.

Prepoznati anomalije prirode nije lagan zadatak, a dati tumačenje još teže. Katkad treba i velika hrabrost!

Lakše je ipak sve dobro analizirati, pokazati ili jednostavno prepričati:

Brdo Toprakalija, tumulus, jedan od šest postojećih na lokalitetu Vratnice je inače interesantno po obliku kupe, prema formi i položaju kamenih megalita koji ga prstenasto opasavaju i daju mu pravilan, ali neobičan oblik.

Nećemo sad o tome, već se dosta pisalo i govorilo.

Posmatrajmo snimak kao nešto posebno. Uočio sam interesantan fenomen vatrene kugle koji je moguća pojava u prirodi, lako dobijena u laboratorijskim uslovima, ali uvijek plavičasto prozirna, pokretna i nestabilna. Ova nije.

Napominjem da se ne radi o refleksu Sunca na objektivu, jer svjetlost dolazi pod određenim uglom.

Čovjek u prednjem planu je osvijetljen odozgo, a i na samom snimku se vide zrake Sunca koje padaju na travu pod uglom. Ako se snimak posmatra detaljnije, izgleda kao da svjetlost prolazi kroz neku rupu. Dan je bio idealno vedar. Nije bilo ni oblacića na nebu!

Svatko bi se zapitao, šta je to na fotografiji?

Na fotografiji se vide i tri, tri i pol koncentrična kruga ispod vatrene kugle, nešto manje su uočljivi, ali su iste boje.

Ako se gleda površno, čini mi se da je vatrena kugla tačno iznad Toprakalije, a smaknuti koncentrični krugovi na samom obodu kupaste forme. Pažljivim posmatranjem zaključujem da su koncentrični krugovi zatvoreni, a da se druga forma nalazi ispred brda. Početak je na zemlji, a vrh u vatrenoj kugli.

Normalno, zaključak je da forma izlazi iz zemlje i dolazi do vatrene kugle. Ako se razmisli malo bolje, dolazi se do zaključka da je to neki energetski izboj između između dva pola, minus (-) zemlje i (+) plus prostora iznad. Pretpostavljam da je to tok nečega između različitih naponskih potencijala. Nije magnetno polje: silnice bi imale drugačiji tok. Kakva je to energija koja se predstavlja zauzimajući ovakav oblik?

Nemam odgovora, ali tvrdim da je energija. Očito da je snimljena u jednom trenu jer je na drugom uzastopnom snimku više nije bilo!

Slijedeća slika je malo svijetlija. Htio sam „izvući“ prstenastu formu, jer se bolje vidi. Vide se i neke vertikalne linije koje povezuju tri prstena. Izgledaju kao namotaj. Svjetlost u sredini slike se pojačava. Teoretski je to moguće, jer se svjetlost zakrivljuje u magnetnom polju. No, ovdje nema magnetnog polja, barem sam tako zaključio.

Na ovoj se 'uređenoj' snimci bolje vidi: predstavlja nešto što lebdi. Uočljivija je i „rupa“ kroz koju prolazi intenzivno svijetlo. Šta preostaje? Prizvati u pomoć optiku ili sebi stvoriti viziju jedne tačke kroz koju prolazi svijetlost da bi na kraju imali efekat sočiva ili kamere opskure. Nije to to. Protivi se zakonima optike i fizike.

Šta je to“? Nemam odgovora na to pitanje, pa molim da neko drugi protumači ono što vidi! Ja gledam, vidim, ali ne mogu dati odgovor.

Nastaviću osvjetljavanje slike.

Posmatrajući dalje, nameće se zaključak da Sunce nije u zenitu. Svjetlost pada pod nekim uglom, ali ne osvjetljava plašt uzvišenja. Podnožje je tamnije, a središnji je prostor svjetliji. Osoba u prednjem planu postaje tamnija. Svijetlo pada pod uglom, kao da je formirano od vidljive forme, a ne forma od svijetla. Kako je to moguće? Opet pitanje bez odgovora. Dvije naredne slike pokazuju efekat osvjetljavanja. Vatrene kugle blijeđe a koncentrična forma postaje vidljivija.

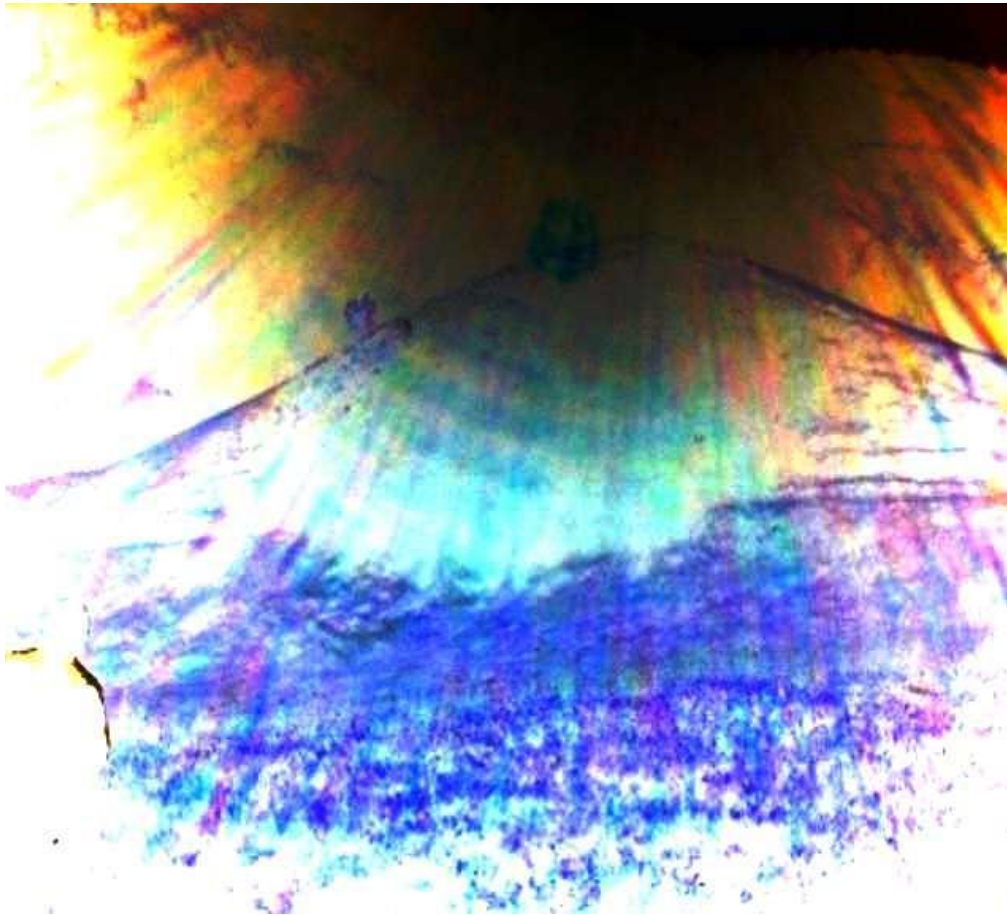

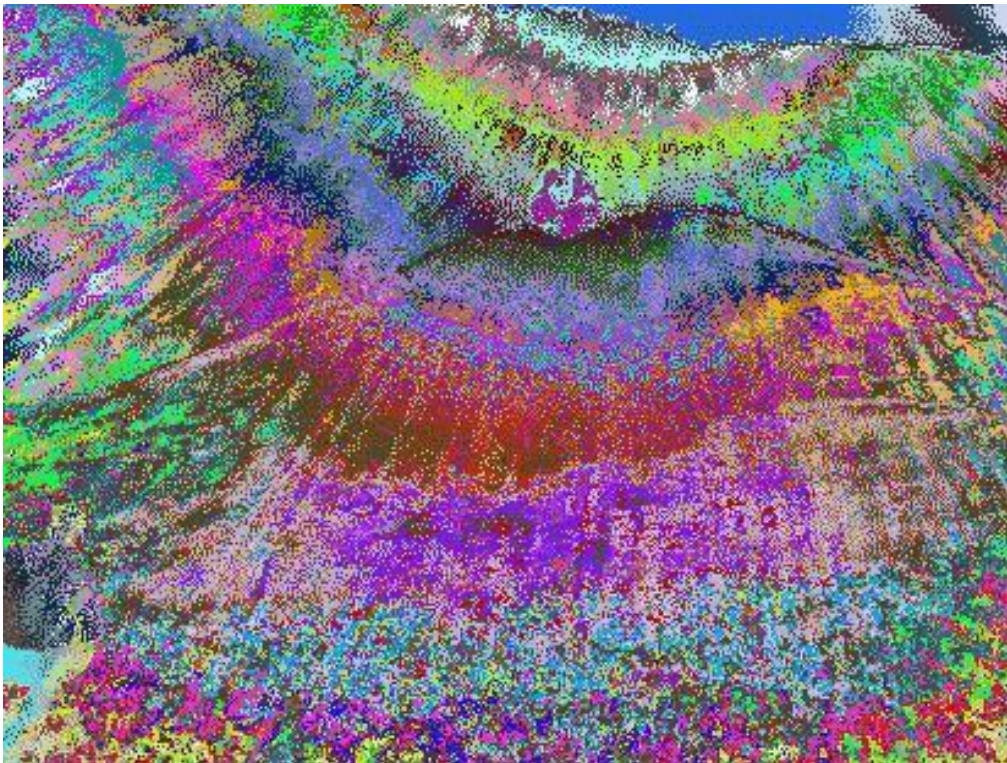
Kao da se pojavljuje nešto drugo: nazire se neka kuglasta svijetla forma u kojoj se nalazi vatrena kugla. Ispod nje je koncentrična forma iz koje, kao da izbija nešto što ide ka zemlji. Da se primijetiti da neka kugla iste boje leži na zemlji i od nje sve kreće! Kao da sama forma osvjetljava prostor ispod sebe. Osoba u prednjem planu je gotovo nestala, osvjetljen je centralni dio nekom svijetlošću kojoj ne mogu odrediti izvor!

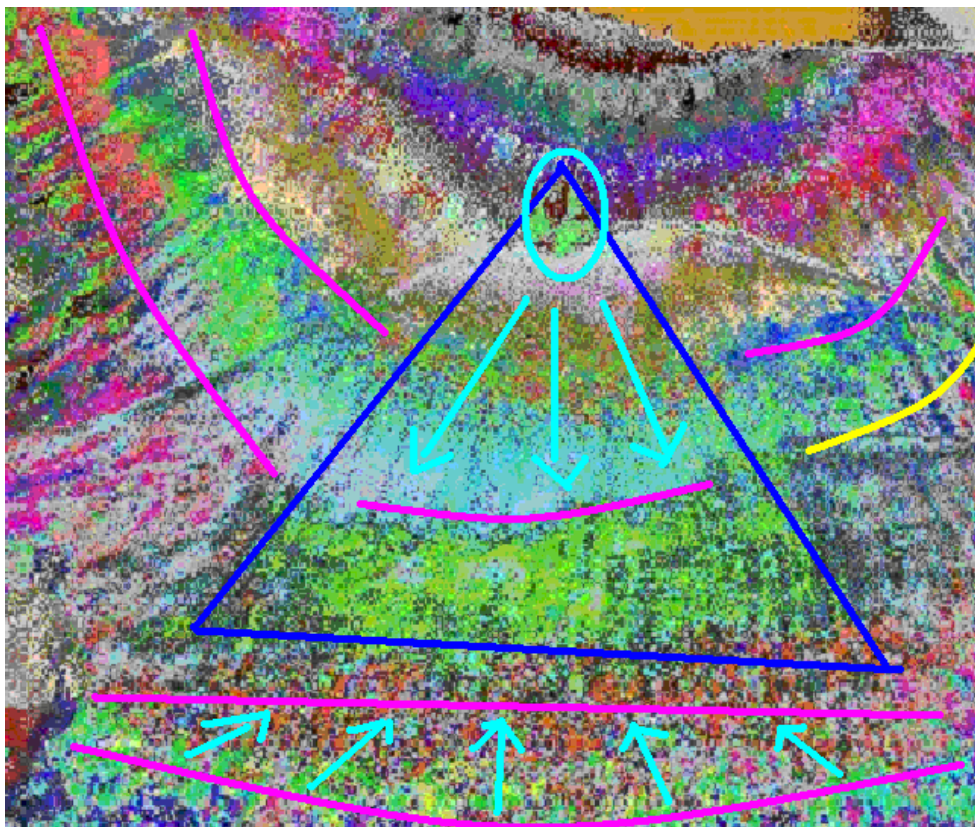
Invertujmo sliku:

Vidi se nešto novo. To nešto postoji iznad one vatrene kugle, nešto što ima intenzivnu svijetlost, a izgleda kao neka velika energetska sfera. U njoj lebdi vatrena kugla. Iz nje kao da izlazi koncentrična forma i održava vezu sa zemljom. Između njih nešto teče: neću reći struja, niti magnetizam. Ipak, jeste neka energija koja remeti normalni rad kompasu na brdu Toprakalija.

Sada poništím sve korekcije napravljene na slici. Pogledajmo malo bolje, šta se dešava:
Krenimo ponovo od prve slike. Kada se slika invertuje, pogledajmo šta se onda dešava!

Gledajući slike, da se ponešto zaključiti. Nije jedna sfera. Ima niz sfera jednu u drugoj, svaka ima nešto kao debelu opnu. U opni je koncentrisana energija. Polariteti između njih su različiti. Vatrena kugla nije providna. Ima neke tamne mrlje kao na Suncu. One ne zrače. Naponsko stanje se mijenja i gubi snagu na zemlji.

Jedino to mogu zaključiti, promatrajući fotografiju!

Nazvaću fenomen bezimenom energijom. Ne znam joj ni ime ni definiciju.

Zapravo, fenomen ću nazvati energetsom anomalijom. Da li je ona posljedica kupastog tumulusa, ostavljam drugima da zaključuje?

Mnogi se bave analizom analize. Dajem mogućnost da učine nešto korisno.

Analizirajte analizu analize, sve je vidljivo i nije plod imaginacije. Bilo bi korisno za sve nas da se o ovome na fotografiji nešto sazna.

Snimak je napravio Dr. Osmanagić i dao saglasnost za dodatnu analizu.

Pokušao sam dvije stvari.

I - Pokazati čitaocu da se ovakve anomalije događaju i da ih treba prepoznati i staviti na pravo mjesto.

II - Pokušavam pomoći Dr. Osmanagiću da svoj naučni opus dopuni mojim prilogom jer ja gledam i ono na što drugi ne obraćaju pažnju. On je upravo predložio da ja to učinim, te mu se zahvaljujem ovim prilogom, u nadi da ničim neću ugroziti širinu oblasti njegovog naučnog opusa.

Goran Čakić, septembar 2008..